

LUC DE BOLLE

Voorzitter Vlaams Genootschap van Santiago de Compostela

Voor al wie gebeten is door de pelgrimstocht naar Compostela is 25 juli een hoogdag, want het patroonsfeest van Sint-Jacobus. Sinds kort is Luc DE BOLLE voorzitter van het Vlaams Genootschap van Santiago de Compostela, een vrijwilligersorganisatie die meer ambitie heeft dan enkel raad geven.

‘Het verlangen naar spirituele bagage is groot’

Erik DE SMET

Het Vlaams Genootschap van Santiago de Compostela huist in het voormalige seminarie in Mechelen. Elke zaterdag onthalen vrijwilligers er kandidaat-pelgrims. Een bibliotheek vol studie's en een massa informatie vullen de ruimte. „Voor een betere tocht”, luidt de slogan van het genootschap. Luc DE BOLLE spreekt gloedvol over de *camino*, Spaans voor ‘de weg’, als hij het heeft over de eeuwenoude pelgrimsroute.

– Vorig jaar trokken meer dan een kwart miljoen mensen te voet of met de fiets naar Santiago de Compostela. Waarom is die pelgrimsroute zo populair?

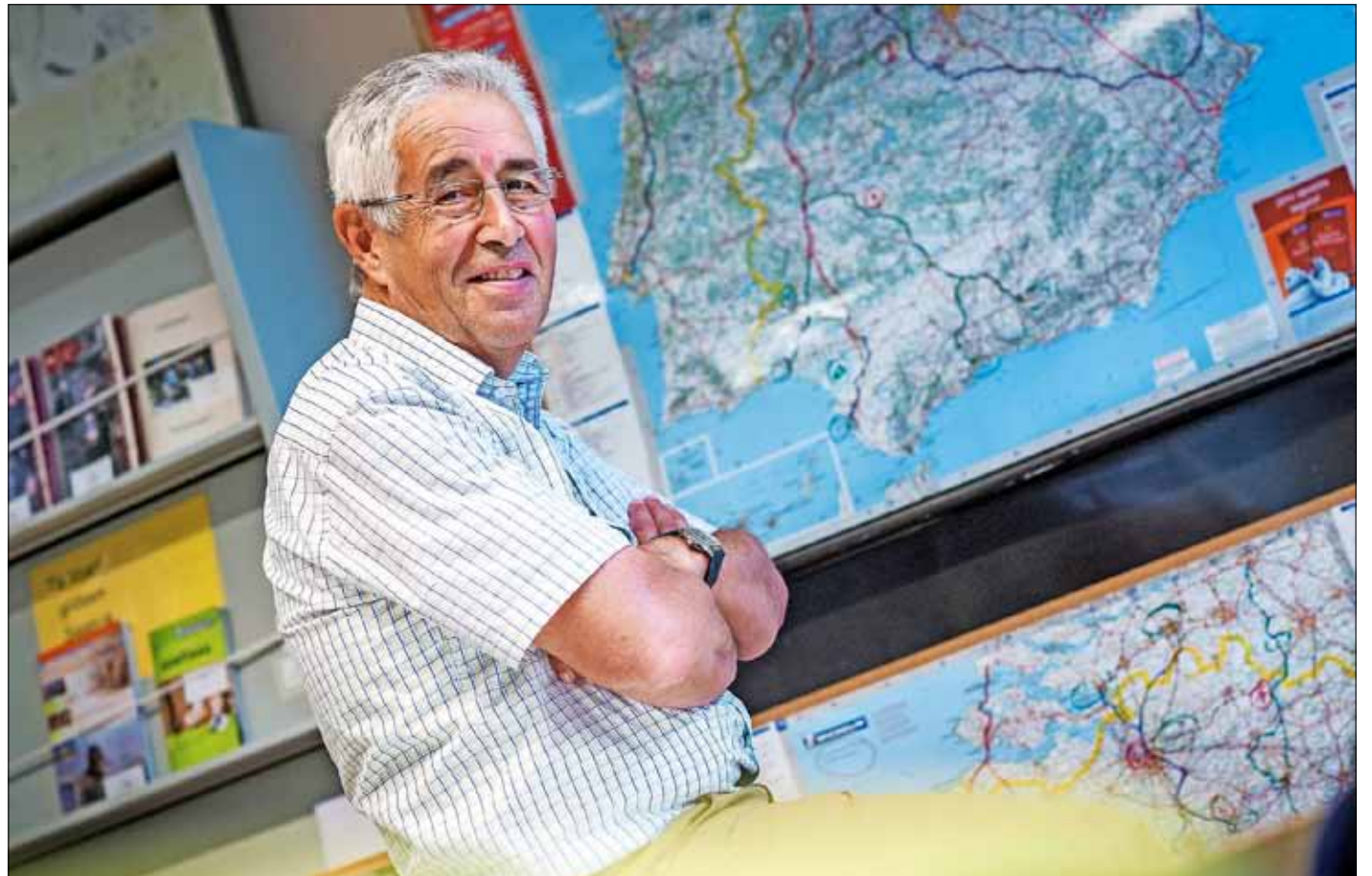
De *camino* heeft meer te bieden dan eender welke andere lange afstandswandeling. Niet enkel de rustgevende natuur, de historische gebouwen, de traditie en de bijzondere plaatsen zoals de *Cruz de Ferro*, waar de pelgrims een meegebrachte steen achterlaten, maken hem zo aantrekkelijk. Even belangrijk zijn de onverwachte ontmoetingen en gesprekken met andere pelgrims en met de plaatselijke bevolking. De *camino* wortelt in de katholieke traditie, maar je hoeft niet religieus te zijn om hem te stappen. Sommigen doen de tocht op een breukpunt in hun leven, bijvoorbeeld bij het afstuderen of het pensioen. Anderen trekken op pelgrimstocht voor een ziek familielid. De *camino* spreekt mensen aan die nood hebben aan rust, zingeving, waardebeleving, ontmoeting.

– Herkent u die motieven bij uzelf?

Mijn eerste *camino* fietste ik om louter sportieve redenen. Dit jaar vertrek ik voor de negende keer richting Compostela. Het wordt elke keer meer een spirituele tocht. Op de *camino* neem je afstand van het dagelijkse leven, denk je na over de zin van je leven. In 2013 vertrokken mijn vrouw en ik in Saint-Jean-Pied-de-Port op de *Camino Francés*. Na vijf kilometer werd ik echter onwel vanwege hartproblemen. Het was alsof Sint-Jakob me een signaal gaf en me opdroeg iets te doen aan mijn levensstijl. Zo'n ervaring doet je nadenken over het leven.

– Wat houdt het spirituele aspect in?

Stappen is bidden met de voeten. Bovendien gaat het om de ervaring van waarden

Luc De Bolle: „Voor mij is de *camino* de ideale wereld.” © Frank Bahn Müller

zoals gastvrijheid en dankbaarheid. Als pelgrim ervaar je ook barmhartigheid. Wie onderweg in moeilijkheden geraakt, wordt geholpen. De *camino* kent geen hiërarchie en maakt niet om je talenkennis. De pelgrims zijn er allemaal vreemdeling. Voor mij is het bijna de ideale wereld. Steeds keer je terug als een ander mens. Zelfs de schamele vijf kilometer die ik toen in Frankrijk wandelde, ver-

„De *camino* kent geen hiërarchie en we zijn er allemaal vreemdeling”

anderen mijn leven. Je wordt een dankbaar mens en dat maakt dat je opnieuw naar Compostela wil. Er zijn voorts de symbolen die je een houvast geven, zoals de schelp, de geloofsbrief waarmee je onderdak vraagt, het stempelboekje. En je keert ook altijd huiswaarts, wat opnieuw een aanpassing vraagt. Daarom organiseren we met het Compostelagen-

nootschap ook zogenoemde terugkomsten, waarop pelgrims vertellen over hun *camino*.

– Wat doet het Vlaams Genootschap van Santiago de Compostela nog?

Wij zijn geen reisbureau of religieuze organisatie. Vorig jaar leverden we 1.400 geloofsbriefjes af. Op een zaterdag komen hier wel dertig mensen informatie sprokkelen, vaak over praktische kwesties zoals wat er in je rugzak meemag. De meerderheid van de pelgrims gaat te voet. Uit België doe je er aldus drie maanden over. Sommigen nemen een sabbatjaar, maar er komen hier evengoed mensen aankloppen die de volgende week al willen vertrekken. We hebben de indruk dat vele mensen een duwtje en ons enthousiasme nodig hebben om te vertrekken. We helpen met informatie over alle routes. In het pelgrimsseizoen is de weg over Burgos overbevolkt. Daarom is de zuidelijke routes via Portugal en Midden-Spanje almaar populairder. De noordelijke kustweg is wellicht de mooiste, maar vanwege de bergen ook de lastigste.

– Ook in Vlaanderen zie je de blauwe tekens met de schelp die de ‘*camino*’ aanduiden. Je kunt hem dus ook hier stappen?

Ons genootschap onderhoudt inderdaad de routes in Vlaanderen. Onze leden maken ook zelf werk van gastvrijheid en bieden onderdak aan pelgrims op doortocht. In Noord-Spanje beheert het genootschap een *refugio*, waar om de veertien dagen twee mensen de wacht aflossen.

De grootste bedreiging voor de *camino* is echter de commercialisering. Ook ons genootschap denkt toekomstgericht, maar met eerbied voor de traditie en spirituele waarden die eigen zijn aan de *camino*. Daarom ook dat we jaarlijks in Mechelen een pelgrimszegen organiseren. Op de jongste editie kwamen driehonderd mensen af. Het verlangen naar spirituele bagage is blijkbaar groot.

Het infopunt is elke zaterdag open van 10 tot 16 uur in Mechelen, Varkensstraat 6. Alles op www.compostelagenootschap.be.

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be